

367. KÁROLYI MIHÁLY TÁVIRATA A MAGYAR KÜLÜGYMINISZTERIUMHOZ

(Párizs, 1947. november 13.)

Gauquié vasárnap érkezik Párizsba, és információ szerint előmenetelt jelentő üres posztot megszerezni szándékozik. Jelenleg üresedésben vannak a brüsszeli, berni és vatikáni misszióvezető-helyek. Itteni román követ igyekezni fog Gauquié bukaresti kiküldetését szorgalmazni.

KÜM irattára. Párizsi táviratok (eredeti tisztázat)

368. HANS HABE KÁROLYI MIHÁLYHOZ

(Budapest, 1947. november 16.)

Kedves Elnök Úr!

Budapesti tartózkodásom alatt nem szeretném azt az alkalmat elmulasztani, hogy megköszönjem Önnek mindazt a kedvességet, mellyel elárasztott engem a francia fővárosban tartózkodásom néhány napja alatt.

Különösen hálás vagyok, hogy segített vízumom elnyerésében. Ez nemcsak azt tette számomra lehetővé, hogy meglátogassam szülővárosomat és láthassam nagyszámú barátaimat és rokonaimat, hanem képessé tett arra is, hogy tanulmányozzam azt a hallatlan előrejutást, amelyet a felszabadulás óta elért Budapest. Meg kell mondanom Önnek, hogy mennyire a hatása alatt vagyok annak az akarat erőnek, tehetségnek, kitartásnak, amellyel a magyar nép ilyen rövid idő alatt egy csodát valósított meg. Nem a csillogó budapesti élet ragadott el legjobban – a magyarok „kifelé” való élete nem újság számomra. Mély benyomást tett rám „a selyemfüggöny” mögötti teljesítménye a gazdagságnak és vendégszeretetnek.

A Külügyminisztérium a lehető legnagyobb segítséget nyújtotta számomra. Boldizsár Iván külügyminisztériumi államtitkár rendkívüli képességekkel és széles látókörrrel rendelkezik. Egy hosszú és igen szívélyes beszélgetésem volt a miniszterelnökkel. Ami a legjobban érdekelt, az természetesen az ország volt és a „kisemberrel” való beszélgetés. A kormány e tekintetben minden segítséget megadott, és úgy gondolom, hogy egy sorozat objektív cikket írhatok majd a svájci, az amerikai és az angol lapokban.

Angol lapokról lévén szó, úgy értesültem, hogy a New Statesman and Nation a múltkor leközölte hollywoodi cikkemet. El fogom küldeni Önnek, amint megkapom.

Nem szeretném anélkül zárni e néhány sort, hogy köszönetet ne mondanék Önnek, kedves Elnök Úrnak mindkettőnk nevében, azért a néhány óráért, melyet az Ön házában töltöttünk. Húsz éven keresztül erős csodálattal töltött el Ön, és ez a személyes megismeréssel még jobban megerősödött. Ez, amint mi nagyon jól tudjuk, nem egy gyakori eset.

Kérem adja át üdvözetemet felesége Excellenciájának.

Tiszteletteljes híve

Történeti Hivatal K 747 (egykorú fordítás angolból)